

Novine prihajajo vsake nedelje. Cena: doma na skupni naslov 25.— Din. na posameznega 30.— Din. do 31. marca plačajo naročniki, 25 Din. na posameznega 30 Din., če se do 31. marca ne plača cila naročnika, je cena Novin na skupni naslov 30 Din., na posameznega 35 Din. Amerikanci plačajo za Novine štiri dolare i dobijo za to ceno brezplačno i Marjin List pa Kalendar Srca Jezušovoga. Naročajo i plačajo se na upravnisti v Crenšovcih, Prekmurje, Uredništvo je v M. Soboti.

NOVINE

Glasilo Slovenske krajine

Izdajateo: KLEKL JOŽEF, vp. pleb. nar. poslanec.

Oglase sprejema uredništvo, upravnisti i tiskarna. Cena oglasov: cm² 75 par; 1/4 strani dobi 20%, 1/2 strani 25% i cila stran 30% popusta za edno objavo. Cena maili oglasov je i do dvajsetpet redi 5 Din. više od vsake reči pol D. Med tekstom cm² 1.30 D., v Poslanom 2.50 D. Tako za oglaš plaša uprava i da za vsa oglaš od 5% do 50% popusta.

Rokopisi se ne vračajo

Cena Novin če se te do 31. marca plačajo
je na skupni naslov 25.— Din.
na posameznoga 30.— Din.
Po 31. marci je cena Novin:

na skupni naslov 30.— Din.,
na posameznoga 35.— Din.
Sirote, štete širitelja za takše spoznavo, pa plačajo samo 25 Din. i si še to šumico lahko na štiri rate delijo.

Gda naj se ženim?

V ništerni krajaj naše krajine májo ešče itak tisto navádo, da posebno mláde deklice, jáko radi kak náj ranej vprežejo v zákonski járem. Večkrat vzememo pri nas že šestnajst ali sedemnajst let staroj deklici lepo i slobodno življenje. Človek obstoji, gda vidi samo naednok pred seov mlado žensko, šteta je bila pred kratkim časom ešče črsta i zdrava v obrazi, bistri veséli oči i rdéči, puni vlistnic, zdaj jo pa gléda i vidi, da trüdnó obrača i poveša pogléd, iz oči i lic je preminolo mladostno brezskrbno življenje, obraz i vüsta so obledela. Či pa pitamo, ka je vzrok toj spremembi, nam kratko povejo, da je gratala že

zákonska žena. Ravno to se zgodi pogosto pri dečkaj. Osemnajst ali devetnajst let star deček ne vej, ali bi šou s svojov sedemnajst let starov ženov v nedelo k svétoj meši med starimi moškami i ženskami, ali pa med mládimi ledičnimi deklinami i dečkami. Ne počüti se dobro ne med ednimi i ne med drugimi. Samá hodita gde ob stráni z ne vesélimi obrazi i si malo gučita.

Ka je vzrok?

Vzroki, da se pri nas ljudje v veči mestaj tak rano ženijo, so različni. Povemo pa, da nega nigdar i nindri nikšega právoga i poštenoga vzroka, da bi edna šestnajst let stara deklica morala postáti zákonska žena. Pri nas se to zgodi največkrat iz nekše trepetlávne peróvnosti za imanjom, včasü tñdi iz boječnosti, da deklina ne pride več do možá, či prestopi svoje dvajseto leto. Tak kak, da bi to nájkveš bíaženstvo bilo za deklino, da si kém prlé nakople zákonske skrbi. Dostakrát se zgodi, da starši vidiyo, da má nikši deček v vési malo več imánja kak drugi, i že so krédi s svojov deklíkov, šteta je komaj iz šole prišla. Nigdar več prej nede mela takše sreče kak je tá či to zamüdi. Kak, da bi oni že naprej znali, da njúve

čeri po njenom dvajsetom leti mógoče ne čaka dosta vékša sreča, kak imánje toga nezreloga dečkeca. Skrátka največkrat so vzrok ráne ženitvi svoje decé njúvi starši sami. Či se pa že tü pa tam zgodi, da se morata mládi dečko i mlada deklina vzéti zavolo sramote, šteta bi ovači nastanola, bi se to tñdi redko zgodilo, či bi bila vzgoja staršov bogša.

Iz rane ženitvi sledi, kak smo prle povedali. Deklica se ne čüti več za deklíco, zato ka je že žena, za mater pa vidi, da je ešče premláda i zavolo svoje mladosti vejne pod težinov preránoga zákonskoga bremena. Dečko je grátao mož i je spoznao rávno to, da bi si za to morao nabrati ešče vnogo, vnogo telovni i dúševni sil.

Tñdi naráva šče meti svoje.

Istina je, da človekovo telovno razvijanje dobiva pri deklícaj po štirinajstom leti, pri dečkaj pa po šestnajstom leti edno gotovo zrelost. V tom časi začne gračivati človek telovno zreli, zato tñdi cerkyeni zakonik dovolí, da smejo deklice po štirinajstom leti, dečki pa po šestnajstom leti skleniti váljani zakon. Pravili smo pa, da človek po tej letaj samo gračuje zreli

i da Cérkev samo dovolí, da se se iz vájni zrokov sklene že po tej letaj zakon. Potrebno je pa zato posebno dovoljenje tñdi od svetske oblasti. Iz vsega toga pa vidimo, da je to ešče nikak nej priméren čas za ženitev, zato ka tñdi naravi moramo dati to, ka je dober Bog v njo položó.

Vsakša rastlina má svoj čas, gda cvetë. V toj dobi je nájkpša. I komaj te, gda té svoj čas v méri precvetë, začne počási roditi sád. Tñdi človek, ki je korona vsega božega stvárstva, má čas svojega cveta. To je čas njegove mladosti, to je njegova nájkpša doba, gda je že prestopó dečinska leta. Ta doba se sledi nigdar več ne povrne, zato pazimo, da je ne ničimo prerano i preveč lehkómiselno.

Gda teda gráta človek telovno popolnoma zreli? Po izjávy slávni i modri doktorov je človekovo telo v istini sposobno, da brez škode prenesé težine zákonskoga življenja, pri ženski med 22. i 25. letom, pri moškóm pa med 25. i 30. letom. V tom časi gráta človek telovno zreli i po tej letaj komaj je brez vsakše škode sposoben za ženitev.

Narava je dobra mati.

Dober Bog je dao narávi različna svojstva, šteta moramo vsi spošto-

Sobota i stanovanja naši dijakov.

V krajaj, gde obstojajo že od nigda gimnazije, so znane iz dijaškoga življenja takzvane dijaške mamicice. To so ženske, šteta májo svojo hišo i tam po dve ali tri sobe samo za dijake. Kak vam té dijaške mamicice znajo posebno pripovedávati, kelko méšnikov so že one izšolale, kelko doktorov, kelko profesorov, sodnikov i tak dale. Povejo tñdi ráde, kak se je eden ali drugi pri njoj oponášao, šteta se je ráj včio i nazádnje, kak so jo vsi radi meli i kak so se na konci šol težko ločili od nje i jo ešče zdaj tü pa tam šteta inádnji njéni dijak, zdaj že velki gospod rad obišče. Nazádnje pa te té dobre dijaške mamicice níkelko skregajo svoje dijake i njim povejo, da či se nedo tak radi včili, kak so se včili pri njoj prlé tej gospodje, ne gráta ž njij niti eden nigdar nikaj.

Kak pa té dijaške mamicice znájo tñdi na skrbi meti svoje dijake! Iz tiste hiše, gde se včijo nesmi čüti nigdar nikšega guča. Či čuje kakši nemir notri, včasü pride med njé. Znáte, té mamicice vam ne poznajo níkši špajsov! Pri njoj mora biti pri dijakaj mér i réd i dijáki jo morajo bogati,

niti nájmene njoj nesmi niti eden proti gučati. Večér morajo vsi vküp lepo Bogá moliti i iti spát. Potépati se nesmi niti eden. Zajtra je sama zbñdi i veli, da morajo lepo ponoviti vse ka so se večér včili, zato, ka so tisti, šteta so zdaj že gospodje tñdi tak delali. Vsakša právi, da je ona mela vsigdar nájbogše dijake i to šče tñdi za naprej meti.

Tak so se dijáki dostakrát takši dijaški mamic rávno tak bojáli kak profesorov, gda so pa že svoje šole zvršili, so v istini radi včasü k njoj prišli i toga so se one strašno razveselile.

Pri nas pa mámo malo dijaški mamic.

Istina, da v Soboti nemamo ešče zdaj, Bog zná kak stároga dijaškoga življenja. Tomi je ešče nej dugo, da se je zozidala tü meščanska šola, šteta je zdaj povzdignjena v gimnazijo, i malo je mamic, šteta bi lahko právila, tisti dijak, šteta je bio pri meni, je zdaj takši i takši gospod.

Povedati pa moramo, da mámo zdaj vnogo dijakov i jako malo dobri dijaški mamic.

Dijaške mamicice po družéi krajáj májo dijake pri sebi iz túbézni i ne zahtevlejo od njij nigdar prekrédnoga plačila. Poleg toga njim pa dájo vse ka njim

je potrebno, da lahko svoje šolske dúžnosti v nájkvešoj meri spuniyo.

Pri nas pa gléda jo v nájkveči mestaj samo na to, da od dijakov kak nájkveč dobijo, i ž njimi kak nájmene potrošov i posla májo. Tak vidimo, da je včasü kakša čista mala soba nabito puna dijakov, notri pa kričanje i dirimáj. Vért i vertinja se pa s tém ešče poštimata, kak so vam prej naši dijáki veselí, kakše življenja je notri v sobi! Kem več dijakov spravi v edno sobo, tem bogše se njemi vidi, telkokrat dobi po štiri ali pétsto rajnški več. Samo s tém računa kelko njemi edna takša soba napunjena z dijakí nájkveč na mesec prinesé. Z dijaški penez si mislijo poplačati vse duge i zozidati lepe nove hrame i te več nedo meli dijakov pri sebi nego gospode, šteta plačajo od edne sobe šeststo rajnški, i bodo samo spát hodili v njo.

Na žalost je takšega mišljenja jako dosta v našoj Soboti. Dijakov májo v ednoj sobi po šest ali osem; po dvá velkiva spita na ednoj vozkoj posteli. Za tíhočo, mér i réd se malo skrbi. Samo dvá ali tri dijáke v edno sobo gde bi vsakši na svojoj posteli spao, skoro níšče nešče vzéti. To se ne spláča! Zgodi

se cilo, da májo dijaka v sobi, gde so različni ináši, delavci i drugi, od šteta ne dá nigdar níšče níkšega méra, i dijáki naj se zdaj tam med njimi včij.

Istina, so tñdi jako dobre hiše, gde dijakom tak podvorijo i njim dájo telko prilike za včénje, da je to vse hvale vredno. Nego či bi dali na vágo dobre i slabe dijaške vértë, bi slabi vágo tak potežili, da bi se komaj opazilo, da so dobri tñdi na vági.

Vse to se pa zná za sobočance jako bridko prevrñti. Zdaj je dána lepa prilika vñogim ljudem da si lahko vsakši mesec na ne ravno teški načín níšterni dinar pridobijo. Nego pri tom pa tñdi vsakši mora znati níkelko poštenje i níško právično mero. Ne mislimo si, da na to na sveti níšče ne gléda! Ali ne vidimo, da se za gimnazijo težko vojskñjemo? Pokažajo pa pri tom tñdi na naša dijaška stanovanja i znalo bi se tñdi zavolo toga zgoditi, da sobočanci nemo meli davati več nej dijakom i nej družim gospodom svoji sob za dráge plače!

Skrbimo, da bo v vsakšem dijaškom stanovanji réd i mér vértë pa náj vodi lúbezen, poštenost i právičnost i te se z našov Sobotov lahko pokazemo pred svetom.

vati. Či živimo po tisti zakonaj, štere je dober Bog položil v vse razvijanje v naravi, nas ta dobra mati naráva obilno obdari. Naráva pa zna tudi ostro kaštigati tistoga, šteri greši proti njenim zakonom. Či deklica počaka i stopi v zakonsko življenje po tisti le-taj, štera njoj je naráva določila za njeno zrelost, vidi, da jo je materinski blagoslov telovno i duševno ne osla-bo, nego okrepi. Vse njeno telo se s tem blagoslovom okrepi, ona postane zdrava mati, zdravoj deci. Ravno to je pri dečkah. Kem duže počivlejo v njem očinske sile, tam krepkejšje gratajo njegove telovne i duševne zmognosti. Ta vzdržnost je tebi ne v škodo, nego samo v hasek. Méteke ali metüle vsi poznamo. Ednoga pa ne vemo od-njij. Či na priliko šteri metul samec nema prilike, da bi si našel samico, te tisti metul preživi zimo i na drugo sproto-letje začne znova letati. Vsi drugi v jesén poginejo. I takši primerov je ja-ko dosta. Človek s tem, da ostane kem duže ledičen, ne zgubi nikaj, ne-go samo pridobi tak na zdravji kak na duševnoj bistrosti. I či že mámo v našoj krajini dosta drugi nevol, je resan nej potrebno, da bi si z ranimi ženitvami nakapali ešče vékše brige.

Ne zapravljajmo najlepše dobe svojega življenja, ne krajšajmo svoje lepe i že itak kratke mladosti! Raj os-tanem celo življenje v brezskrbnom ledičnom življenji, kak pa, da bi s pre-ránov ženidbov vničo svojo mladost i celi svoj žitek!

Premalo naročnikov.

Naše Novine so stopile v petnaj-sto leto, ali z žalostjov moramo pove-dati, da pri nás nega več tisti četevco-kak so bili pred leti. Istina, da med ljudmi nega jáko penez, ali v velkoj meri je vzrok našemu siromaštvu to, da smo premalo podvučeni. Znati mora-mo, da so zdaj ščista inačiši časi kak so inda bili. Pod Vogrskov Te je niš-če nej pitao či kaj dosta znaš. Či si

meo kakše opravke, si šou k notarusi, si njemi dobro plačao i se je te tak napravilo kak je bila ravno notaršu-vo dobra vola. Či je bilo tisto dobro ali nej, si nej smeo dosta spitatvati.

Dnes vidimo, da notaršov nega več, županje majo takše posle, da mo-ré meti že precí različnoga znanja, čí ščé vse dobro opraviti, pa li vidimo tú pa tam, da v večí mestaj niti naši županje nega naročeni Novin. So v našoj krajini cele, ne ravno male ves-nice, gde so samo edne ali dvoje No-vine, ali pa nemejo spoj niti edni No-vin. I ravno iz tej vesnic hodijo naj-več okoli sodnije i okoli fiškališov ali se pa cilo vozijo v Maribor spítavát kaj takšega, ka bi sami lahko brez vsej stroškov napravili, čí bi čteli Novine.

Ka je naša dužnost?

Dužnost nás vsej je, da zdaj v začétki leta vsakši po svojoj moči vči-nij vse, da se Novine kem bole razši-rilo. Širiteli bi morali iti od hiše do hiše i vsakšemi priporočati, náj si na-roči edine kršćanske slovenske novine v našoj krajini, štere so túdi od vsej novin v našoj državi najfalejšje. To de-lo bi naj prevzéli naši dečki. Istina, da je zdaj rávno tisti nesrečen čas, gda se vse ženi, nego za kaj takšega kak je dobro čtenjé, se túdi moramo nikelko potruditi.

Od čtenja je pa túdi v velkoj meri odvisno naše bogastvo ali naše siromaštvo. Či si nemo znali preskr-beti potrebnoga znanja, bodo vsigdar ravnali drugi nad nami, tožiti se pa nemo smeli. Zató ka tisti, šteri nika nevej, je túdi nej pripraven za zapovi-dayanje, nego samo za boganje tak, kak njemi drugi zapovej.

NEDELA.

Evangelija, pravijo ništerni, da nega več v naši Novinaj. Mi pa pra-vimo to: Naše Novine so kršćanski list. Vsakša reč v njoj mora glasiti božo diko med ljudi pa sejati mér, lü-

bezen i pravico. So ljudje v našoj kra-jini, šteri prečtjé vsakšo številko naši novin od kraja do konca. I to je túdi edino prav, zató, ar se Novine tiskajo za to, da je vsakši cele prečtje. So pa túdi ljudje, šteri čtejo samo ništerne dele v novinaj. Tak so ništerni prečteli cele Novine, samo „Nedelo“ so vó ni-hali, drugi so pa pá prečteli samo „Nedelo“, vse drugo so pa vrgli v kot.

Tisti, šteri čtjé cele Novine, tisti so vsigdar najšli túdi nikaj takšega, ka se je nanášalo na vážnejši cerkve-ni spomin tiste nedele. Tisti pa, šteri so iskali samo naslov „Nedela“, v No-vinaj, i so ga nej našli, so začnoli gučeti: »Ali so to ešče izdak kršćanske novine, da niti »Nedele« več nemejo?»

Vidite, ljudje smo takši, da čí idemo po poli med lepim siljom, med rožicami i prepevanjom vtičic i si zdehnemo: „Dober Bog, kak si Ti velki, zmogzen, lübezni i pun dobro-tivnosti! Kelko lepote si poslal na té svejt, naj bi mi po tom mogli bole spoznati Tebe i priti s toga sveta k Tebi, gde je brezmejna lepota, boga-stvo i veselje!“ Čí si to zdehnemo, se ne spomnimo, da je to túdi molitev, da je to hvalodavanje našemi največ-šemi Gospodari za njegove obilne dobrote.

Ravnotak se ne spomnimo, čí je v Novinaj napisano na priliko za mi-sijonsko nedelo: »Najlepša Slavonija« ali za svétek Kristuša Krála: »Mi vsi se Njemi klanjamo« i tak dale, ne ve-mo, da je to túdi evangelij. Mislimo, da čí nega napisano odzgora „Ne-de-la“ ali „Evangelij“, da te v Novinaj nega nikaj pobožnoga. Takši smo niš-terni, da v sekrištiji pred práznov mon-štrancov poklekemo, to pa ne po-glédnemo, čí je Najsvetejšje notri ali ne. Nam se močno tak vidi, da tej ljudje, šteri pravijo, da v Novinaj nega več evangelija i kakše kršćanske no-vine so te zdaj to, da tej ljudje spoj túdi evangelija ne čtjé dosta. V bo-žičnoj številki Novin je bio na priliko na prvój strani kak prvi članek od re-či do reči evangelij, šteri se čtje na

Svéti dén. Nego tej ljudjé so odzgora ne vidli napisano »Nedela« i so evan-gelija ne več spoznali.

Radovedni smo, čí najdejo v de-nešnoj številki evangelij, šteri je tak očivesno, napisani, da bo ešče tisti šo mimo njega, šteri je nigdar ne čteo »Nedele«.

Moč Matere.

V časi, gda se sklene največ za-konov, obhaja svéta Cérkev spomin jako pomembnoga dogodka v začétki Zveličarovoga delovanja. Dober Odre-šenik je sam obiskao s svojov mater-jov gostüvanje i na dve njénivi reči je včino prvo čüdo.

Mi vsi smo deca svoji starišov. Mater lübiamo, očo spoštüjemo pa se túdi bojimo. Dobro dete vse rado vči-ni, da poplêča starišom njüvo skrb i lübezen. Vsakšo zapoved starišov rado zvrši. Večkrat stariši niti nej trbej ni-kaj povedati; dete že naprej včinij, ar vidi, da stariši želijo da dete tak dela. Čí je oči kaj nej po voli, povejo trdo, da prevzeme dete straj. Čí se mati kregajo, ségne deteti do srca i se moč-no trüdi, da v bodoče to popravi.

So pa túdi deca, šterim ne pri-dejo do srca ne materine ne očove prošnje za zapovedi se pa spoj ne brigajo. Tej nevejo, da bodo davali za to velki račun i da bodo njüva deca ešče v dosta vékšoj meri grešila nad njimi, kak so sami grešili nad svojimi starši.

Boža mati je povedala svojimi sini na gostüvanji samo dve reči: „Vina nemejo.“ Neskončno dober sin je vido v tej rečaj vso materinsko skrb, željo i prošnjo. Na dve materi-nivi reči, s šterimi je sini nikaj drugo nej povedala, kak to, da nemejo vina, je včino Odršenik svojo prvo čüdo i spremeno vodo v vino.

To je moč materine reči proti dobromi sini. Da bi se mi večkrat ob-račali k tem lepim peldam i meli kon-či senco tistoga spoštüvanja do svoji starišov, štero je meo božanski Zveli-čar do svoje matere — menje žalosti reči bi čüle naše sodnije proti para-grafi štrte bože zapovedi!

Po Fr. Levstiki.

Martin Krpan.

Krpani se je to jako zamalo vido-lo; ročko vina takšemi junaki; pa je tiho bio, ka je velko čüdo. Ka je pa šteo? Vej je leka že čüo, da so gos-poda vsa maloga stroška, zató ka je-jo gda šteri ščé i kelko ščé samo dob-ri lejstrin. Nego kméčki človek kak je bio Krpan, má drugo za bregom. Za-to je vse to, ka so njemi prinesli pojo v ednom megnjenji i je vstano. Casar je vse vido i ar je bio premeteni člo-vek, je túdi včasi spoznao, da se mo-rajo takšemi teli vékše porcije meriti, zato so njemi davali od toga časa na-prej dén na dén, dokeč je bio v Béči: dve j šunki, tri purane, šest piščanec i ešče, ar je mékoče nej jo, skorice od štiri velki beli pogač, štere so bile omešene z bilicami i zmočajom; pri vini so njemi pa dali na volo, kelko njemi je lübito.

Gda prideta v orožnico, to je v tisto shrambo gde majo orožje kakti: sable, meče, ocelne oklepe za prsi, čelade, i kak se ešče vse to zove; Krpan zbéra pa zbéra, nego vse ka prime semele v rokaj zato ka je bio si-len človek. Casari ide skoro škráb po teli, gda vse to vidi, nego napravi se srčnoga i pita: No si že skoro kaj zaberéš?»

„Od koj si pa náj zaberém?“ odgovori Krpan. »To je sama zmejna; to je nej za velikana šteromi pravite Brdauvs ali Brdus kak njemi mi pra-vimo, pa túdi za moné je nej, ka mi pravite Krpan. Gde máte kaj bogšega?»

Casar se čüdiva pa pravi: „Či to nede za tebé, te sam ne vem, ka bi? Vékšega i bogšega nemejo.“

Na to pa pravi oni: „Znáte ka? Pokažite mi, gde je štera kovačnica!“

Pela ga ročno sam casar v ko-vačnico, štera je bila túdi na dvori; zato, ka takši majo vso pripravo pa túdi kovačnico, da je vse včasi pri roki, čí konj obosi, ali čí trbej kaj drugo da se podstávi ali prekové. Krpan vzeme falat železa i najžmet-nejši hamer šteroga je kovač vsigdar z dvema rokama súkao; njemi je pa v ednoj roki šlo, tak kak čí bi koso klepao. „Žaréči sin!“ pravijo vsi, gda to vidijo; ešče casari se je imenitno vidlo, da má takšega talébaša pri hiši. Krpan kové pa kové goni mej na vse viže i napravi velko rečj, štera je ne bila podobna nikšemi orožji; bilo je nikaj takšega kak kakša velka mesari-ca. Gda to napravi, ide v casarske ograde i poseka mlado košnáto lipo nad mramornatim stolom, kama so se gospoda v leti hodila hladit. Casar,

šteri njemi je bio vsigdar za petami, včasi pribeži i zakrči: »Krpan! Ka pa delaš? Da bi te šment osmodo! Ne več, da casarica ráj da vse konje od hiše, kak pa to lipo od toga stola? Pa si jo posekao? Ka bo pa zdaj?»

Krpan z Vreja pa, ne da bi se bojaó, odgovori: »Ka je, to je. Zakaj ste mi pa nej druge pokazali, čí se Vam tá tak mili? Ka náj zdaj bo? Dre-vo je drevo! Jaz moram mati les ra-vno takši, kakšega mi v boji trbej.“

Casar ne pravi nikaj, zató ka vi-di, da ne pomága zvoniti, gda je toča že pobila; malo ga je pa li skrbelo kak se zgüči pred casaricov. Krpan napravi najprle štil za tisto mesarico, nato pa obseka tak pou klaftra dugi i na ednom kraji jako debeli bot, pa ide pred casara: „Orežje mam, ali konja nemejo. Vej se pa znamkar ne-va peški giustala?“

Casar zavolo lipe ešče izdak ni-kelko čemerén, pravi: »Idi pa vzemi konja, šteroga ščéš. Vej znam, da se samo čoberiš. Znáš, gda bom jaz rimski pápa? Te, gda ti velikána obvládaš. Čí misliš, primi ga, pa njemi odrbüj glavo, čí si zakoj, da bome moja dr-žava mér pred njim, ti pa velko část i slávo za njim!“

Krpána je to malo vjelo pa li požré čemére i pravi: »Zavolo Br-

dusa, to je ne zmejna kak da bi što z grma stirao vrábla, šteri se boji vsakšega bátička alikamna. Kelko ju-nakov pa máte, da bi vüпали nad nje-ga? Zapomnita si casarost, ka sam obečao, to včinim, čitüdi popokajo od čemérov vsi ogrizávcí, šteri me grizéjo pri Vas. Da bi li vsi ljudje vsigdar dr-žali svojo reč tak, kak jo mislim jez držati, čí me Bog ne vdári príé, pa bi niške nej znao, ka se pravi láž na zemli! Nego svet je lagoji i ne po-misli, da je Bog velki, človek pa máli. Zđaj pa samo hodte, ideva, da zberé-va konja. Neščem takšega, da bi se pod mojov zméčavov poküčo na vse štiri nogé, Vam v sramoto, meni pa v nepriliko. Bečka gospoda bi se sme-jala, Vi bi pa pravili, fglejte ga, ešče konja mi je na nikoj spravo!“

Casar je vse vedrou glédao, gda je poslüšao to Martinovo modrost i je šou ž njim. Gda prideta v konjáka ga pita: „Po kom boš pa poznao, čí je konj dober ali nej?“

Krpan odgovori: „Po tom, da se mi nede dao potégaoti za rép prek praga.“

Casar pravi: „Samo probaj! Čí túdi si mi nepodiš grdi, včino dosta neprilik pred casaricov, ti povem, čü-vaj se, da te šteri vréd ne dene; konji so bistri.“ (Dale.)

Volilni imeniki.

Župani i zavůpniki SLS!

Od 1. do 31. januara je čas uradno ga popravljati volilni imenikov. Zdjaj se morajo vpisati vsi tisti, šteri majo volilno pravico, izbrisati pa vsi tisti, šteri so mrlji, ali so pa na kakšni drugi način zgubili volilno pravico. Vpisani morajo biti uradno vsi moški, stari najmenje 20 let, naši državljani ali pa po jeziki i plemeni Slovani i prebivljejo že 6 mesecov v tistoj občini.

Za državlanske i občinske volitvi je zdaj samo eden imenik. V té imenik se vpíšejo tudi vojaki, šteri so do 31. januara odslužili svoj rok i tudi vsi tisti, šteri ešče bodo odslužili do 31. decembra 1928. Takše pa, šteri že več kak 6 mesecov ne prebivljejo v občini, morajo župani brisati iz imenika.

Kak se izvršijo poprave?

Popravljani nesmi izvršiti župan sam, nego posebna komisija, štera je sestavljena iz župana i najmenje dvej odbornikov. Sklenjene poprave ali izpremembe se vpíšejo tam naprej, gde je zadnja uradna potrditev imenika od okrožnoga sodišča i se mora pisati v tistom rédi naprej, kak prilé. Napisati se mora sklepna tekeča številka, dén vpisanja, število volilcov pa napisano tudi z rečami. Podpisani mora biti župan i konči eden odbornik.

Od tiste seje, gde se je sklenila poprava ali sprememba volilnoga imenika, mora biti poseben zapisnik, podpisani od župana i dvej odbornikov. Imenik i té zapisnik pošle župan uradno od 1. do 5. februara okrožnomu sodišču i Maribor.

K uradnim popravam ne trbej prinesiti nikši dokumentov.

Opozarjamo vse naše zavůpnike S. L. S., zastopnike klubov občinskih odborov i župane, naj natančno izvršijo popravu volilni imenikov. Na dén volitev smo videli, da je ešče dosta neréda. Či je župan mogoče nasproten našoj stranki, i bi ne šteo napraviti kakši popravkov nam v korist, nam to včasii javite.

Po čieni 15. zakona o volilnih imenikih se ostro kaštiga z večmešnim zaporom tisti, šteri namenoma ne bi šteo popraviti volilni imenikov.

Tajništvo SLS v Soboti i Maribori.

Murska Sobota.

— Na gimnazijo sta imenovani dva novija profesora i to g. Stanko Petelin od Lokalnoga šolskoga odbora, šteri je svojo službo že nastopo i g. Marijan Hvala. — Sedmošolci so se vrnili iz drugi gimnazij nazaj v našo Soboto i za toga volo se je drugi razred preselo v evangeličansko šolo.

— Skupna obrtna zadruga v M. Soboti naznanja svojim članom, da je g. Veliki župan potrdio zadruga pravila (O. br. 1119/1 po § 11. b). Obrtniki, šteri opravljajo svojo obrt sami, smejo zaposliti enega vajenca (inaša), tisti obrtniki pa, šteri majo zaposlene pomočnike (ditiče), lahko majo po ednoga vajenca več.

— Poštini auto je v preminocem leti, kak se nam sporoča šestkrat nej vozo, to pa za toga volo, ar so bile včasii ceste tak slabe, da je nikak ne mogao voziti, parkrat so pa bili defekti v motoru. Povemo pa, da bi poštini automobil občinstvo boje rabilo, če bi

bio nekoliko vekši. V té auto kak zdaj vozi, se stisnejo komaj štirje i či šteri ednok ali dvakrat vidi, da nemre priti na njega, drugič ide raj peški kak bi pa čakao na auto.

Slovenska Krajina.

— Več solski stolcov je že kupilo velke slike našega dr. Ivanczyja za svoje šole. Želeli bi, da bi si naročilo te slike kem več šol pa tudi društva i posamezniki. To so velke fotografije i stane edna 100 din dobijo se pa tudi menše slike po 10 Din, vse v uredništvu Novin v Soboti.

— Romanje na Brezje, štero napravi naše ljudstvo v meseci avgustu k Mariji pomagaj, bo poleg drugoga obenem tudi zahvala za vse prejete dobrote v deseti letaj po nesrečnoj bojni. To bo po bojni edno največše romanje iz cele naše krajine.

— Bogojna. Orlovsko društvo je diredilo na den Sveti trej Kralov lepo veselo igro „Dímnikar“. Pri toj priliki se je oprvim lepo videlo, da tudi najbolje priprosta igra napravi dosta bogši vtis, či je oder lepi i dobro razsvetljeni, kak pa na slabom odri.

— Turnišče. Strokovna zadruga čevlarski mojstrov ma svoj redni občni zbor i obračun za leto 1927 v meseci januaru toga leta. Šteri dén bo te ešče naznanimo. — LITROP.

— Sreski poglavar v M. Soboti ma uradne dneve vsako sredo i petek do poldnéva. Poleg toga se pa vršijo uradni dnevi v meseci januaru v Križevci 14., v Gornji Lendavi 21., v Cankovi pa 31. januara vsešerom na orožniški postajaj i se začne ob 9 vóri pred poldnevom.

— Dr. Kamnikar v Radgonji pri našem ljudstvu jako poznani zdravnik je nenadoma mro. Pri operaciji se je nekaj v roko nekoliko zastrupo, nato so ga propelali v Gradec, gde bi morao biti opererani, nego smrt njemi je pretregala nit življenja.

— Rojstni den kralice Marije je obhajala preminoci ponedelék cela država. Té dni pa čaka naša kralica, da pride na svet novo človeče življenje v kraljeskoj rodbini. Po staroj navadi se naznani to v Belgradi s strelanjem iz štuka. Či bo dete moško, streljijo 101. krát, či bo pa žensko pa 21 krát. Mi pa želimo v tistoj vóri našoj kralici božo pomoč. Pri nas se té dogodek naznani z zvonenjem.

— Či želite biti zdravi, či želite občuvati mladostno svežost, poslužite se dnevno za svoje zdravje 1.) Fellerove Elsa-žajfe za zdravje i lepoto (Elsa žajfa lilijasta, mlečna, glicerinova, boraksova, katranova i Elsa žajfa za briti); 2.) Fellerove Elsa pomade za čuvanje lica, i kože, štera hitro odstrani sunčene pege, pokańje kože i piščajce; 3.) Fellerove močne Elsa pomade za rast vlasi, štera brani pred izpadanjem vlasi i napravi iz trdi vlasi mehke i gibke. Za probo 5 falatov Elsa žajfe 52 Din; 2 lončeka edne ali pa po 1 lonček vsake Elsa pomade 38 Din. Razpošila lekarnar (apotekar) Eugen V. Feller v Stubici Donjoj Centrala 146. Hrvatska.

— Mladoženci. Naša dobra navada do zdaj je bila, da so se skoro na vsakšem gostúvanji spomnili tudi našega Martinišča. Vúpamo, da tudi letos ne zaostanemo za preminocimi leti. Poštívani starešina naj napravi lepi govor na zbrane goste i naznanijo, da pride družban ali pozvačín ali sakačica ali po eden, šteri se na to najbole razmi, pobérat za zidanje novoga Martinišča. Mislamo, da se to gotovo na vsakšem gostúvanji zgodi i

mi bi radi vse te objavili v Novinaj, vsem se pa že zdaj lepo zahvalimo za dobrote, štere naklonijo našemi Martinišči i s tem našim dijakom.

— Zahvala. Najlepša hvala vsem Amerikancom, ki so mi prišli na pomoč z svojimi bogatimi darili, da sam si nezaž postavo hižo, štero mi je povoden vóčila 1. 1925. Darúvali so v dolaraj sledeči: Marko Vouri in žena Mačkovi 5, Ivan Kavas Melinci 5, Marko Zelko Črensovci 5, Matjaš Krampač Trnje 2, Martin Hozjan Črensovi 2, Ana Halaš Črensovi (Članica Društva Sv. Anne) 2, Barbara Horvath Črensovi 1, John Horvath Črensovi 1, Verona Zalig Črensovi 1 dol., Marija Fraos Medjimurje 15 cent., Ilona Vuk Žižki 1 dol., Roza Zalig Žižki 25, Anna Špilak Nedelica 50, Kata Zapčič Polana 25, Verona Kolenko Črensovci 50, Kata Ray Gornja Bistrica 25, Anna Frank Črensovci 50, Jozepi Farkaš Črensovci 25, Klara Foys Žižki 25, Treza Haklin Žižki 25, Antonia Denša Brezuvica 25, Gizela Peteric Trnje 25, Kata Perša Trnje 25 cent., Horvat Ivan Črensovci 1 dol., Člani Društva Sv. Ivana, Chicago, ILL 6 dol. i 51 cent., Člani Društva Sv. Martina, Chicago, ILL 7 dol. Skúпно 43 dol. 41 centov. — ŠPICLIN JANOŠA družina Črensovci.

— Rekord proizvajanja vór pomeni prilika, da se prava švicarska žepna vóra, Anker, Remontoir, Roskopf lahko dobi že za 49 Din 60 par i švicarska budilnica Anker z triletnov garancijov že za 64 Din 20 par. Za to ceno lahko dobite vóre iz lastne švicarske tvornice vór pri H. Suttner Ljubljana št. 945. Zahtevajte brezplačno velki krasni cenik s slikami, v šterom mate veliko izbiranje vór, zlatnine, srebraine, pripravne predmete za darila po najnižoj ceni.

— Gozdne sadike se bodo odajale v letošnjem sprotoletji iz državni gozdni drevsnic v mariborskoj oblasti. Cene so za 1000 komadov: 3-letni jaliči (smreke) semenke po 90 Din; 4-letni jaliči presajenke po 110 Din; dveleten čaren bor po 80 Din; 2-leten beli bor po 80 Din; 2-leten macesen po 140 Din; 1-letne akacije po 100 Din; 2-leten jesen po 170 Din; 1 leten hrast po 130 Din; 2-leten hrast po 150 Din; 1-leten gostan, pravi po 180 Din; 3-leten gostan pravi 220 Din; 1-leten kanadski topol (sajenke) po 250 Din. Te cene valajo brez potni stroškov. Naročiti se mora do konca januara 1928. leta pri županstvu sreskom žumarskom referenti ali okrajnom gozdári. Pri naročili se mora navesti natančen naslov pa tudi zadnja železniška postaja.

— Mohorske knjige so ešče izdak vse premalo razširjene v našoj krajini. Ništerne fare májo hvalevredno število naročnikov, iz toga se vidi, da bi se v drugi faraj tudi lahko nekoliko dvignolo število naročnikov teh lepi knjig. Zdjaj je čas, da se nabirajo novi naročniki i skrbimo, da naša krajina nede v tom poglédí na zadnjem mestu.

— Turnišče. Naš novi župan je pri prvój seji novoizvolenoga občinskoga sveta predlagao, naj bi občina kupila stari farov zato, da bi ga prevzele častite šolske sestre i ustanovile otroški vrtec. Ta hiša bi s tem obenem služila tudi izobrazbi našim deklanam, sestre bi pa poleg vsega mele na skrbi tudi kapelo i cerkev. Nego ništernim starim odbornikom je to nej po volí. Dobro bi pa bilo, da bi se ednok tudi naša občina začnola ni-

kelko gibati i bi tú pa tam tudi kaj v istni hasnovitoga napravila. Škodilo nam to gotovo ne bo. — Novi odbornik.

— Zavůpniški sestanki. V našoj krajini sta se vršila jako dobro obiskaniva sestanka naši zavůpnikov i to v Soboti 5. januara, gde je predavao g. poslanec Ivan Jerič o političnom položaji v našoj državi, na konci pa g. oblastni poslanec iz Maribora o proračuni mariborske oblasti. Malo neprijetno je bilo tú, da je nej bio navzoči niti eden naš oblastni poslanec sobočkoga okraja. V Črensovci, 7. januara so govorili na jako dobro obiskanom sestanki g. poslanec Josip Klekl i našiva oblastniva poslanca za lendavski okraj gg. Litrop i Osterc. Na konci se je sestavila resolucija za Maribor i Belgrad. Od obeh sestankov bomo ešče pisali.

— Dari za Martinišče. Matjašec Matjaš vojak, Lipa, 50 din., Dajč Karol od Sebeščana zdaj v Slavoniji 100, N. N. Beltinci 100, N. N. Bakovci 80, Maučec Julia Gančani 50, N. N. Markovci 30, Pertoci M. Tropovci 10, N. N. M. Soboota 10, Cigút Bara Nedelica 5, g. Hartner ml. vreče bele mele za Božič, več sotrudnic iz Dokležovja vsefele dare za Mikloša. Vsem Bog plačaj.

Tjedenske novine.

— Živi pod vodo zakopani V Ameriki so meli vojaki na morji probe s podmorskimi ladjaj. Edna velka bojna ladjaj je po nepriliki vdárla v edno podmorsko, štera se je včasii z vsemi ljudmi potopila. Ar je pa bilo morje samo okoli 30 metrov globoko, so poslali včasii v gumi oblečene ljudi, takzovane potoplače na dno morja, tej so začnoli tučiti po potoplenoj ladjaj i dobili so iz notranjosti ravnotak s tučenjom odgovor, da ji ešče od 55 ljudi živé šest v potoplenoj ladjaj. Zavolo velki viherov so potoplene ladje nej mogli vzdignoti i nesrečni potoplenci so ešče 74 vór davali s tučenjom male znake, da živijo, potom je pa vse tiho gratalo. Ar so nej meli več zraka so se zadušili.

Mali oglasi.

K odaji je

debelo borovje, za vsakovački núc, za kumpe tudi. Develo v prerezi od 16 colov do 22 colov. Što šče kúpti, se lahko vsaki den zglesi pri BUKOVEC FRANCÍ Kobilje št. 151.

PAVEL FLISAR

finomehaničian in urarska delavnica, komisijska zaloga meh. in tehn. potrebščin

Murska Sobota.

Popravla nažigače (feuerzeuge), gramofone in vse v to stroko spadaioča popravila. Sprejemajo se tudi vsakovrstne vóre na popravilo z 1 letnov garancijov. Nužna in manjša popravila se lahko počakajo. Popravila se dobro, hitro i po ceni. Probajte enkrat in bodete zadovoljni.

Pošta upravnništva.

Majer A. Satahovci. Dobili naročilo za 24 M. Listov, ne pa za Novine. Javite nam, koliko Novin naj Vam pošljemo. — **Vogrinčič M. Cankova.** Zračunali v o Vam račun doposlali na dopisnici. — **Št. Bunderla, Sp. Žerjavci.** Obrnite se na Grad. Ka je tam plačano, se tam tudi dobi. Če pa želite, da Vam dopošljemo kalendar, pišite h Gradi, naj nam Vašo tam plačano naročnino sem pošljajo. Na novo bomo Vam vse pošljali, kak želite. — **Kerec Št. Prosečkaves.** Lani je hodilo v Prosečkove 10 M. Listov za celo leto i 9 Novin za celo leto, edne pa za trito leta. Zvun toga smo Deutchi pošljali v Jagodnjak Novine i M. List. Za to vse sprejeli k ovomi, ka je že bile prle dano 299 Din. Tak je za l. 1926 i 1927. vse v redi. Tistomi siromaki pa šenkamo. Šest kalendara, kak si proso, smo poslali i tudi zapisali, da so plačani. — **Mekiš Jožef, Trdkova 102.** Odgovori zavolo naročnitve Novin se dajajo samo v pošti upravnništvi. Za to ni peněz, ni časa, da bi jezerim naročnikom vsakomi posebi pisali. Novin nikomi nesmo mogli dati brezplačno, zvun če što plača mesto njega. M. List dobiš brezplačno, če tvoj g. plebanoš potrdijo zahtevano siromaštvo. Na njih se obrni. — **Kodila Jožef, Ivanovci.** Dec. 10. poslali v Fokovce kalendar. Pozvedite na pošti, šteri fokovski Kodila ga je zdigno s pošte. Jan. 5. smo drugoga poslali. Javite nam, što je zdigno prvi kalendar.

Važno za dečke!

Veliki župan mariborske oblasti,
E. br. 1660/8.

RAZGLAS.

Kmečki ali vancarski dečki, stari od 16 do 24 let se sprejmejo brezplačno v devetmesečno viničarsko šolo pri državi trtni nasadaj i drevnecijav o

1. Kapeli, pošta Slatina Radenci i
2. Pekrah, pošta Limbuš.

Hrano in stan dobijo tam poleg pa očče vsakši po 100 din. na mesec ze različne potrebščine. Sprejme se v vsakši kraj po 10 dečkov. Včenjé bo v gorici, sadovnjaki, trtnici, drevnecijav i vinskoj kleti za vse znanje, ka je ik tomi potrebno. Prošnjo mora vsakši prinesiti osebno do 1. februara 1928. upravišku državnega trstnega nasada pri Kapeli all v Pekrah. Pri prošnji mora meti: 1. krstni list, 2. zdravniško spričevalo, 3. spričevalo obnašanja (nравstveno), 4. obvezo staršev, da prosilca devet mesecov pustijo pri tom včenjé, 5. odpustnico ljudske šole. Po prvom februari se naznani vsakšemi šteri je sprejeti.

Na konci šole dobi vsakši posebno spričevalo.

Veliki župan
dr. SCHAUBACH, s. r.

Mali oglasi.

Proda se novi harmonium

v dobrom stanji za Din 5.000, praktičen za pevski zbor. Što šče kupiti, se naj zglati pri HORVAT L. MARTINI v Črensovci, šte. 30.

K o d a j i s o

dvoje gosli v dobrom stanji, što šče kupiti, se naj zglati pri ALOJZI OŽBOLTI, trgovci v Črensovci.

Proda se

vsled preselitve, po nizkoj ceni lepo posestvo nova zidana hiša i gospodarsko poslopje, 6 plügov ajiv, travnikov i loga. Več se zvedi pri ANTONI KRIŽANIČ v Borecih, 13., p. Križevci pri Ljutomeru.

Cene:

Zrnje: 100 kg. (metercent) pšenice 304 Din., žita 290 Din., ovas 240 Din. kukorice 215 Din., ječmena 190 Din., hajdine 300 Din., prosa 200 Din. **Živina:** Govenska v Ljubljani kg., 8—10 Din., teoci 12— Din., svinje 15—17 Din. Krma: Sena 50—60 Din., slame 40—60 Din. metercent.

Borza:

1 Dolar 56 Din 50 par, Schilling 7 D 95 p. Čehoslovaška krona 1 D. 65 p., Nemška zlata marka 18 D. 50 p., Francoski frank 2 D. 20 p., Švicarski frank 10 D. 93 Taljanska lira 2-95 D.

E 1133/27
10

Dražbeni oklic.

Podpisano sodišče proda na javni prisilni dražbi:

1) dne 3. februaria 1928 ob 1/2 10 uri na licu mesta v Cankovi

nepremičnine vl. št. 16, 18, 31, 56, 1/2-ovica vl. št. 74, vl. št. 85, 101, 150, 175, 205, 48 in 228 k. o. Cankova, ki obstoje iz enonadstropne vile h. št. 22 v Cankovi, pritične hiše št. 41 v Cankovi, pripadajočih gospodarskih poslopj i v večih vrtnih, poljskih, travniških in gozdnih parcel.

Cenilna vrednost s pritliklinami vred znaša 271.106 Din 87 p, najmanjši ponudek pa 180.742 Din 09 p.

Nepremičnine se bodo prodajale najprej v 11 skupinah, končno pa vse skupaj.

2) dne 4. februaria 1928 ob 8 uri na licu mesta v Pucincih

nepremičnine vl. št. 285, 375, 395, 394, 416, 431, 442, 492 in 496 k. o. Pucinci, ki obstoje iz:

a) parne opekarne in žage z enonadstropno stanovanjsko hišo in gospodarskimi poslopji

b) eksportne klavnice

c) večih poljskih parcel.

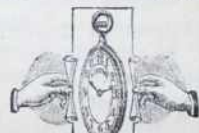
Cenilna vrednost znaša ad a) 613.333 Din 33 p, ad b) 65.150 Din, ad c) 27.682 Din 25 p, najmanjši ponudek pa ad a) 408.889 Din, ad b) 43.434 Din, ad c) 18.455 Din.

Nepremičnine se bodo prodajale najprej v označenih treh skupinah, končno pa se izkličje vse nepremičnine skupaj.

Dražbeni pogoji in na nepremičnine se nanašajoče listine (zemljskajizni izvlečki, cenilni zapisnik itd.) se morejo vpogledati pri podpisnem sodišču tekotom uradnih ur.

Okrajno sodišče v M. Soboti. odd. IV., dne 30 dec. 1927.

Kajšteč rabite

za sebe za svojo rodbino, za svoj dom, za poklon, najdete v najboksjoj vrsti i za najfalejšje ceniki s slikami, šteroga lahko dobite

ščista brezplačno.

V tom ceniki najdete vore, zlatnino i srebrnino, jedilno orodje, žepne nože, škarje, šker, potrebščine za briti, glavnike, kefe, kuhinjske predmete, posode, itd. — Posebni oddelek je za odevko perilo, nogavice, rokavice, obuteo za moške, ženske, deco. — Nadale štopi tkanine i oddeljenje za toaletne predmete. — Posebno oddeljenje za glasbene instrumente. — Zahtevajte te cenik brezplačno od svetovne izvozne hiše.

H. SUTTNER, Ljubljana št. 945.

K ODAJI je en čevljarški singer mašin malo nūciani, Zavolo preselitvi v Ameriko se po fal ceni oda pri FILO JANEZU v Čikečkoyvasi poleg Fokovec.

HRANILNICA in posojilnica v Črensovcih,

naznanja vsem, ki imajo vloge in vzeta posojila, da od 8. jan. 1928. naprej ima svoje uradne vore vsakši tork i četrtak celi den, v nedelo pa od 8 do 10 vore i popodne od 3 do 6 vore.

Načelstvo.

Reumatizem, Bolečine kosti, Bolečine glave, Bolečine zob, Bolečine želodca
odstrani najbolje **INKA** vinovica
1 glažek 10 Din. Dobi se v lekarni pri Sv. TROJICI v Dolnoj Lendavi.

Vsakovrstne sirove in svinjske kože

kupuje
po najvišji dnevni ceni
Franc Trautmann
Murska Sobota
Cerkvena ulica 191.

Preveč rdeči obraz, rdeči nos, razpokano kožo i roke
odstrani najbolje mast za obraz i roke

„CREME MAJALA“
lice dobi lepo čisto farbo. Odstranite za vsigdar rdečico z obraza. Creme Majala 12 Din., Žalfa Majala 8 Din. v lekarni pri Sv. TROJICI D. Lendavi.

KREDITNA ZADRUGA

za TRGOVINO in OBRT v Murski Soboti r. z. z o. z.

naznanja, da bode od l. 1928 naprej vsako leto dvakrat i. s. 30. junija in 31. decembra pripisala interes k glavnic i pri vseh hranilnih vlogah. (Interes od prevega polletja od 1. julija naprej nosi interes.)

Naročnina ino oglasi se sprejemajo za „Novine“ pri

I. HAHN trgovina s papirjem, s pisarniškimi in šolskimi potrebščinami. karna v Murski Soboti.	ERDOŠI BARNABAŠ trgovci z papirrom igračkami v Murski Soboti št. 180. poleg rim. kath. cerkvi ino bivše pošte.
--	--

K ODAJI

so edna nova kola, nika nej nūciana. Zavolo preselitvi v Ameriko se oddajo dri FILO JANEZU v Čikečkoyvasi poleg Fokovec.

So li to členki? ...

roke? →
noge? →
oči? →
vūha? →
nos? →
zobje? →
glava? →

šteri Vam pozročajo bolečine, ali Vas pa mantra celo telo? Či Vas draži v grli, či čitite mrzlotu v negah, te je tudi Vam dana prilika, da se prepričate. kak hitro Vam to nevolu odpravi staro, priljublenu narodno sredstvo i kozmetikum, šteroga so že naši predniki rabili to je pravi, lepo dišeči „Elsesfluid“. Či ste večkrat dūhovno ali telovno trūdni, prehlajeni, zamuknjeni, če mate našast, i Vas večkrat običjejo reumatične bolezn i občutite pogosto slabost, se ognete tem nevolam s pomočjov ribanja, mazanja i pranja z Elsesfluidom. Nkelko kaplic pa moramo tudi povziti! To hansi prebavljanji i odstrani želodčne tegobe.

V apotekah i drugih trgovinah prosite Fellerov pravi Elsesfluid v mali poskusni glažekih po 6 din., v dvojni glažekih po 9 din. ali pa v špeciijelni kantilaj po 26 din. Či naročite naravnost po pošti, te stane z zavljajom i s poštov 9 mali (poskusni) all 6 dvojni ali 2 špeciijalni 62 din. Nasprotno pa 27 pokusni ali 18 dvojni 6 špeciijalni kantic samo 139 din. Naslov napišite; Lekarnar **EUGEN V. FELLER** v Stubici Donjoj Centrala 146. Hrvatska.